Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ„

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ — ΧΡΟΝΟΣ 12ος — ΤΕΥΧΟΣ 56, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ιδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

25 χρόνια ζωής συμπλήρωσε φέτος ο Σύνδεσμός μας! Στο διάστημα αυτό, με τη συνεπή πορεία του και την αποτελεσματική του δράση, στάθηκε πολύτιμος συμπαραστάτης όλων των χωριανών που, σπρωγμένοι από τις αντίξοες συνθήκες ζωής στο χωριό, γύρεψαν καλύτερη τύχη στην Αθήνα και στις άλλες μεγάλες πόλεις, συνέβαλε αποφασιστικά με τη δράση του στην επίλυση σημαντικών προβλημάτων που αντιμετώπισε το αγαπημένο μας χωριό, συντρόφεψε με τις στήλες της εφημερίδας του τους ξενητεμένους συγχωριανούς μας, διατήρησε ισχυρούς τους δεσμούς μεταξύ των μελών του και των χωριανών.

Όμως, τα χρόνια περνούν, οι συνθήκες ζωής αλλάζουν με γρήγορους ρυθμούς, νέα προβλήματα παρουσιάζονται κι οι συγχωριανοί μας, που ήρθαν να ζήσουν στις μεγάλες πόλεις, στην προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν τα δύσκολα προβλήματα επιβίωσης αρχίζουν σιγά - σιγά να ξεκόβουν, να χάνουν την επαφή και την επικοινωνία μεταξύ τους. Κι όσο για τα παιδιά τους, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν χωρίς να γνωρίσουν την γενέτειρα των γονιών τους, ο κίνδυνος να χάσουν τη συνείδηση της κοινής καταγωγής, να αποκοπούν από τις ρίζες και να λησμονήσουν τις παραδόσεις και τις πατροπαράδοτες συνήθειες, είναι μεγαλύτερος.

Ο Σύνδεσμός μας διαπιστώνοντας έγκαιρα αυτή τη δυσοίωνη προοπτική, καταβάλλει συστηματικές προσπάθειες να δυναμώσει και να ισχυροποιήσει τους δεσμούς μεταξύ των μελών του και γενικότερα όλων των φίλων συγχωριανών. Οργανώνει συγκεκριμένα τακτικές συναντήσεις των συγχωριανών (χορούς, συνεστιάσεις, εκδρομές), εκδίδει και διακινεί στα μέλη και τους φίλους με ιδιαίτερη φροντίδα και συνέπεια το επιμελημένο του δελτίο, την «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» και τελευταία έχει ξεκινήσει μια φιλόδοξη και συγκινητική προσπάθεια, να φέρει όλα τα νέα παιδιά κοντά στο Σύνδεσμο, να τα βοηθήσει να αναζητήσουν τις χαμένες τους ρίζες, να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τις λησμονημένες παραδόσεις, να πονέσουν για το μικρό, εγκατελειμμένο μας χωριό.

Η προσπάθεια αυτή έχει βρει θερμή υποδοχή ανάμεσα στους συγχωριανούς μας που ενισχύουν με τη συνδρομή, τη συμμετοχή και το ενδιαφέρον τους κάθε εκδήλωση του Συνδέσμου. Και η μεγαλύτερη επιτυχία είναι αναμφισβήτητα η συγκινητική ανταπόκριση των νέων παιδιών που συμμετέχουν ενεργητικά και δραστήρια σε κάθε δραστηριότητα (χορευτικές ομάδες, μουσικό συγκρότημα, θεατρική ομάδα, αθλητική, κ.ά.). Με τη συμμετοχή και τις πρωτοβουλίες των νέων παιδιών, ο Σύνδεσμος ενισχύεται, ισχυροποιείται και η αγάπη για το χωριό μας ριζώνει πιο βαθιά!

Ακόμα ο Σύνδεσμος, έχοντας επίγνωση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το χωριό, πάντοτε με ενδιαφέρον και αγάπη σε κάθε δύσκολη περίσταση πασχίζει να ενισχύσει τις προσπάθειες της Κοινότητας. Κάνει ενέργειες για να ευαισθητοποιήσει την Πολιτεία στα ζητήμα-

(Συνέχεια στη σελίδα 258)

Το Δ.Σ. του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

εύχεται

σε όλα τα μέλη, τους φίλους του

και στους χωριανούς που ζουν στο εξωτερικό,

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

και

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΕΤΟΣ 1987

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου

σας καλεί στην ετήσια

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

την Κυριακή, 18 Γενάρη 1987, ώρα 10.00 π.μ.

στο ξενοδοχείο «ΟΣΚΑΡ», Φιλαδελφείας

17 - 21 (απέναντι στο σταθμό Λαρίσης).

ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ!

Οι κοινοτικές εκλογές

Τον περασμένο Οκτώβρη, στις 12 του μήνα, έγιναν και στο χωριό οι Κοινοτικές εκλογές. Οι Καλοσκοπίτες, για μια ακόμα φορά, έκλεξαν με την ψήφο τους για την επόμενη τετραετία το καινούργιο Κοινοτικό Συμβούλιο και το νέο Πρόεδρο της Κοινότητας, ασκώντας κατά τρόπο άψογο και υπεύθυνο τα δημοκρατικά τους δικαιώματα. Οι εκλογές διεξήχθηκαν με ηρεμία και γαλήνη, μέσα σε ένα ήπιο πολιτικό κλίμα. Άλλωστε στο χωριό μας δεν υπάρχουν πολιτικά πάθη και φανατισμοί, κι όπως ήταν επόμενο η διενέργεια των Κοινοτικών εκλογών ήταν άψογη και πολιτισμένη.

Αυτό είναι και το νόημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης σαν θεσμού, να ενώνει το λαό και όχι να τον διχάζει.

Για τους Κουκουβιστιανούς δεν υπάρχουν νικητές και νικημένοι. Οι χωριανοί μας όλοι εξίσου πονούν και ενδιαφέρονται για τη δημιουργία αναπτυξιακών έργων στη γενέτειρά τους.

Τρέφουμε την ελπίδα ότι οι νεοεκλεγέντες, οι οποίοι από την πρώτη του έτους 1987 αναλαμβάνουν τα «υψηλά» τους καθήκοντα και τους οποίους συγχαίρουμε με την ευκαιρία αυτή, δεν θα λησμονήσουν τις προεκλογικές τους διακηρύξεις, διότι η Καλοσκοπή έχει ανάγκη από πολλά έργα. Ας αρχίσουν καλύτερα με τη διάνοιξη δρόμων σε όλες τις παραγκωνισμένες γειτονιές, στα Δανηλέικα, στη Σκαπέρδα, στα Τσιρωνέικα, στη Μπάρμπεση, στην ανηφόρα του Κουτσολαΐνη και στα Καραμητρέικα μέχρι τη Μότσιο, σ' αυτή την ξεχασμένη Βρύση, καθώς και σε άλλες γειτονιές.

Γνωρίζουμε βέβαια ότι υπάρχουν αρκετές δυσκολίες και πολλά εμπόδια στην επίλυση των διαφόρων προβλημάτων και στην εκτέλεση των διαφόρων έργων αλλά πιστεύουμε πως το καινούργιο Κοινοτικό Συμβούλιο και τα κατάλληλα πρόσωπα διαθέτει και την απαιτούμενη διάθεση για δουλειά.

Από την πλευρά μας, σαν Σύνδεσμος, συγχαίρουμε για μια ακόμα φορά τους νεοεκλεγέντες, τους ευχόμαστε πλούσιο και αποδοτικό έργο και δηλώνουμε πως θα συμπαρασταθούμε σε κάθε προσπάθεια της Κοινότητας με κάθε μέσον και με όλες μας τις δυνάμεις.

Τα τελικά αποτελέσματα των εκλογών στο χωριό είναι τα παρακάτω:

Ψήφισαν συνολικά 363 συγχωριανοί μας. Τα έγκυρα ψηφοδέλτια που βρέθηκαν μετά το άνοιγμα της κάλπης και την καταμέτρηση ήταν 362. Από τα έγκυρα αυτά, ο συνδυασμός «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ» με επικεφαλής τον ΠΟΛΥΚΑΡΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ πήρε 204 ψήφους και κατέλαβε 5 έδρες στο νέο Κοινοτικό Συμβούλιο, ενώ ο συνδυασμός «ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΡΓΑ» με επικεφαλής τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΕΥ. ΒΛΑΧΟ πήρε 158 ψήφους και κατέλαβε 2 έδρες στο νέο Κοινοτικό Συμβουλίο. Εκτός από τους επικεφαλής των δύο συνδυασμών που εκλέγονται χωρίς σταυρό, οι υπόλοιποι υποψήφιοι πήραν:

Από το συνδυασμό «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ»:

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	38
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	36
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΛΕΚΟΣ	33
ΔΑΝΙΗΛ ΚΩΝ) ΝΟΣ	32
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡ.	24
ΑΧΛΑΔΑΣ ΖΗΣΗΣ	24
ΡΑΠΤΗΣ ΑΘΝΑΣΙΟΣ	10

και εκλέχτηκαν οι τέσσερις πρώτοι.

Από το συνδυασμό «ΠΡΟΟΔΟΣ - ΕΡΓΑ» πήραν:

ΧΑΜΗΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	35
ΤΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝ) ΝΟΣ	30
ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	29
ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	26
ΤΟΥΜΠΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	24
ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5
ΜΩΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	4

και εκλέχτηκε ο Ιωάννης Χαμηλός.

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 257)

τα του χωριού, εκτελεί έργα εξωραϊστικού κυρίως χαρακτήρα, οργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Όμως, κατά καιρούς συγχωριανοί μας, παρερμηνεύοντας τους σκοπούς του Συνδέσμου, επιμένουν να περιορίζουν το ρόλο του στην εκτέλεση κάποιων κοινωφελών ή αναπτυξιακών έργων στο χωριό, παραγνωρίζοντας σίγουρα τις περιορισμένες οικονομικές δυνατότες του Συνδέσμου που βασίζονται κυρίως στις συνδρομές των μελών και στην προαιρετική ενίσχυση των φίλων του. Τα έργα αυτά (κατασκευή δρόμων, ξενώνας, ηλεκτροφωτισμός πλατείας κ.τ.λ.), απαιτούν σημαντικά χρηματικά ποσά και κρατική συμμετοχή στις δαπάνες και είναι έργα της αρμοδιότητας της Κοινοτικής Αρχής. Ο Σύνδεσμος έρχεται αρωγός και συνδρομητής σε κάθε προσπάθεια της Κοινότητας, εντοπίζει κάποιες ανάγκες και συνεισφέρει στο μέτρο των δυνατοτήτων του. Διαφορετικοί, λοιπόν, οι σκοποί και οι στόχοι του Συνδέσμου από εκείνους της Κοινότητας. Κοινή όμως η αφετηρία και το κίνητρο:

Η αγάπη και το ενδιαφέρον για την αγαπημένη μας ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ!

Επιτυχίες κυνηγών

Άρχισε και φέτος το φθινόπωρο το κυνήγι και αρκετοί χωριανοί μας, αλλά και αρκετοί συγχωριανοί από την Αθήνα και τη Λαμία, που ανέβαιναν στο χωριό τα Σαββατοκύριακα, είχαν την ευκαιρία να δοκιμάσουν τις ικανότητές τους και την τύχη τους στο κυνήγι. Φέτος οι κυνηγοί μας ξεκίνησαν την εξόρμησή τους, με εντυπωσιακές ομολογουμένως επιτυχίες, αφού από τις πρώ-

τες ημέρες του κυνηγιού, παρέες κυνηγών κτύπησαν πέντε αγριογούρουνα. Όπως συνηθίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις, οι κυνηγοί μοιράστηκαν το κυνήγι και στο γλέντι που ακολούθησε πήραν μέρος κι άλλοι χωριανοί και φίλοι.

Έπεσε το πρωτο χιονι

Όσοι συγχωριανοί είχαν την τύχη να βρεθούν στο χωριό το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Νοέμβρη (28 - 29.11.86), χάρηκαν το πρώτο χιόνι που έπεσε το φετινό χειμώνα. Χιόνιζε όλο το βράδυ της Πέμπτης προς την Παρασκευή, αλλά η βροχή που έπεσε μετά από μερικές ώρες το έλυωσε γρήγορα.

Ορκωμοσία του νέου Κοινοτικού Συμβουλίου

Το νέο εκλεγμένο Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού και ο νέος Πρόεδρος της Κοινότητας, ορκίστηκαν στις 15 Δεκεμβρίου, στη Γραβιά ενώπιον του Νομάρχη Φωκίδας. Μετά το τέλος της τελετής της ορκωμοσίας, ο κ. Νομάρχης απηύθυνε χαιρετισμό σε όλους τους νεοεκλεγμένους κοινοτικούς συμβούλους και προέδρους των 16 κοινοτήτων της περιοχής μας και τους ευχήθηκε επιτυχία στο έργο τους. Μετά το τέλος της τελετής, το νέο κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας πρότεινε στους νέους προέδρους των γειτονικών χωριών να πραγματοποιήσουν σύντομα κοινή σύσκεψη - συνάντηση με σκοπό τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο συντονισμό των ενεργειών για θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Η πρόταση έγινε αποδεκτή με ενθουσιασμό.

Το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο και ο νέος Πρόεδρος θα αναλάβουν επίσημα τα καθήκοντά τους την 1.1.87 Την Κυριακή, 5.1.87, θα γίνει η ψηφοφορία μεταξύ των μελών του Κοινοτικού Συμβουλίου για την εκλογή αντιπροέδρου. Τέλος, στις 11 Γενάρη, θα πραγματοποιηθεί ψηφοφορία για την εκλογή μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

Για τον αναλφαβητισμό

Στα πλαίσια αντιμετώπισης του αναλφαβητισμού οι Ν.Ε.Λ.Ε. (Νομαρχιακές Επιτροπές Λαϊκής Επιμόρφωσης) των Νομών Βοιωτίας, Εύβοιας, Ευρυτανίας, Φθιώτιδας και Φωκίδας, διοργάνωσαν Περιφερειακό Σεμινάριο επιμόρφωσης επιμορφωτών. Το Σεμινάριο έγινε στην Αράχωβα, στις 28, 29 και 30 Νοέμβρη.

Ενθρόνιση νέου Μητροπολίτη Φωκίδας

Στην Άμφισσα, στις 23 Νοεμβρίου 1986, την Κυριακή, έγινε στο Μητροπολιτικό Ναό «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», παρουσία των τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου η τελετή ενθρόνισης του νέου Ποιμενάρχη, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κου Αθηναγόρα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Για μια ακόμα φορά θυμίζουμε στους φίλους χωριανούς ότι με απόφαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου, έχει συσταθεί επιτροπή που σκοπό της έχει τον συντονισμό των ενεργειών, που χρειάζονται για να συγκεντρωθούν χρήματα για την επισκευή της σκεπής της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου του χωριού μας.

Την επιτροπή αποτελούν τα μέλη του Συλλόγου μας:

1) Ο κ. Ηλίας Κατσανιώτης, γιατρός, πρόεδρος της επιτροπής,
2) Ο κ. Μπουρτζάλας Κων)νος, δικηγόρος, ταμίας και οι κυρίες:
3) Ευσταθία Βοχτσαλίδου,
4) Παρασκευή Ραπτοπούλου,
5) Ιωάννα Πριοβόλου, μέλη.

Θερμά παρακαλούνται όλοι συγχωριανοί να συνδράμουν οικονομικά στο θεάρεστο έργο της επιτροπής για να καταστεί δυνατή η επισκευή των ζημιών της εκκλησίας μας το ταχύτερο δυνατόν.

Επίσης παρακαλούνται όσοι από τους συγχωριανούς μας διαμένουν εκτός της Αθήνας καιεπιθυμούν να συνδράμουν οικονομικά να αποστέλλουν τις συνεισφορές τους με ταχυδρομική επιταγή ή τραπεζική εντολή στον ταμία της επιτροπής: Κων)νο Μπουρτζάλα, Λυκούργου 10, 105 51 ΑΘΗΝΑ, τηλ.: 3240800.

Οι εντός της Αθήνας κατοικούντες μπορούν να δώσουν τη συνεισφορά τους σ' οποιοδήποτε άτομο της επιτροπής.

Αθήνα, 10.11.86

Τακτικές συναντήσεις χωριανών στην Αθήνα

Γίνεται γνωστό στα μέλη και φίλους του Συνδέσμου ότι για συχνότερη επαφή μεταξύ μας επιλέξαμε τις εξής ταβέρνες συγχωριανών μας όπου μπορούμε να συναντιόμαστε:

1. την 1η κάθε μήνα στην ταβέρνα του Βασίλη Χαμηλού, οδός Ανδριανουπόλεως 30, πλατεία Κολωνού, τηλ.: 5131359.

2. την 12η κάθε μήνα στην ταβέρνα Ευσταθίου Πλατάνα, οδός Αγ. Σπυρίδωνα 18. στάση Εθνικής Τραπέζης, λεωφ. Λαμπρινή - Γαλάτσι, τηλ. 2925023.

3. την 20η κάθε μήνα στην ταβέρνα Γεωργίου Κουφού, οδός Ηλία Ποταμιάνου 2, όπισθεν ξενοδοχείου ΧΟΛΙΝΤΑΙΗ - Ιλίσια, τηλ. 7235506.

4. την 25η κάθε μήνα στην ταβέρνα Αθανασίου Κωστούρου, Φωκίδος 28, Αμπελόκηποι.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Αναμφισβήτητα η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης είναι τα Χριστούγεννα. Η μέρα που γεννήθηκε ο Ιησούς Χριστός είναι ορόσημο για όλους τους Χριστιανούς και γιορτάζεται από τους πιστούς με θρησκευτική ευλάβεια. Τα Χριστούγεννα είναι η αφετηρία της Χριστιανικής θρησκείας. Στο χωριό μας η προετοιμασία για την μεγάλη γιορτή άρχιζε μια βδομάδα πριν. Οι γυναίκες καταπιάνονταν με το σιγύρισμα του σπιτιού καθώς και με το ζύμωμα του Χριστόψωμου πάνω στο οποίο έπλαθαν με ζύμη διάφορα συμβολικά σχέδια, ανάλογα με το βιός τους. Οι Καλοσκοπίτισσες προτιμούσαν αρνάκια και κατσικάκια. Οι άνδρες από τήν άλλη μεριά φρόντιζαν για την προμήθεια των απαραίτητων τροφίμων, ώστε να μην στερηθεί η φαμίλια τους τίποτα τις άγιες εκείνες ημέρες. Ύστερα μάλιστα από τη νηστεία της σαρανταήμερης σαρακοστής. Το σφάξιμο των γουρουνιών γινόταν την παραμονή. Αυτή την ημέρα απ' άκρη σ' άκρη στο χωριό μας ακούγονταν τα απελπισμένα σπαρακτικά σκουξίματα των άμοιρων αυτών θρεφταριών. Από τα ξημερώματα ακόμα τα παιδιά ανά δύο, αψηφώντας τη χειμωνιάτικη κακοκαιρία, έλεγαν τα κάλαντα από σπίτι σε σπίτι κρατώντας ένα μικρό καλάθι για τα αυγά, τα μήλα, τα καρύδια, καθώς και τα διάφορα γλυκίσματα που τα φίλευαν. Κατά τον ίδιο τρόπο τά 'λεγαν του Αγ. Βασιλείου και των Φώτων. Ιδιαίτερα την Πρωτοχρονιά, πήγαιναν πιο νωρίς, οι άρρενες φυσικά, για να κάνουν καλό ποδαρικό και να τους ευχηθούν: «Μια χαρούμενη κι ευτυχισμένη χρονιά!». Στο πέρασμα όμως του χρόνου δεν συνέβαιναν μόνον ευχάριστα γεγονότα αλλά και δυσάρεστα συνάμα. Συνομήλικός μου, την εποχή εκείνη, πήγε το πρωί της Πρωτοχρονιάς στο σπίτι μιας χωριανής μας και της έκανε ποδαρικό.

«Καλημέρα Θεία Κατερίνη, Χρόνια πολλά. Με υγεία και ευτυχία να περάσετε τον καινούργιο χρόνο.». Η ηλικιωμένη γυναίκα τον ευχαρίστησε και τον φιλοδώρισε μια τηγανίτα κι ένα πενηνταράκι. Η χρονιά όμως για τη Θειά Κατερίνη ήταν άσχημη. Ο λύκος έφαγε το γάιδαρό της και κείνη έπεσε και έσπασε το χέρι της. Εξοργισμένη για τις απανωτές συμφορές που τη βρήκαν, απέδωσε τον κατατρεγμό της τύχης στο γρουσούζικο και καταραμένο εκείνο ποδαρικό που της έκανε το παιδί τα ξημερώματα της Πρωτοχρονιάς. Κι

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

όταν το αντάμωσε, ύστερα από τα τραγικά γεγονότα που της είχαν συμβεί, το σιγύρισε για καλά:

«Αχρόνιαγου να μη ξαναπατήσεις τ' Αϊ Βασιλειού στ' πόρταμ' γιατί θα σε κουψουμεσιάσου. Κι του γμαρ' μ' τό 'φαε του ζλαπ κι εγώ έπεσα κι τσακίσκα...». Και το δύστυχο παιδάκι νιώθοντας ένα είδος ενοχής για την κακοτυχία της φοβόταν να διαβεί και από τη στράτα του σπιτιού της ακόμα.

Προτού ακόμα ξημερώσει του Αγίου Βασιλείου οι γυναίκες πήγαιναν στη βρύση, κι αφού την ασήμωναν με διάφορα νομίσματα για το καλό της χρονιάς, γέμιζαν τη βαρέλα τους. Φρόντιζαν να μην βγάλουν λέξη από το στόμα τους για να μεταφερθεί το νερό στην οικογένειά τους αμίλητο. Κι όταν ακόμα συναντιώνταν οι νοικοκυρές στο δρόμο δεν αντάλλαζαν χαιρετισμό. Έτσι το νερό έφτανε αμίλητο στο σπιτικό τους για να φέρει, σύμφωνα με το έθιμο, γούρι στη φαμίλια τους, προκοπή στη στάνη, και καλή σοδειά.

Από την παρομονή την Χριστουγέννων παρουσιάζονταν στη γη, σύμφωνα με τη λαϊκή πίστη, και οι καλλικάτζαροι (δαιμονικά όντα), οι οποίοι ανεβοκατέβαιναν τη νύχτα από τους καπνοδόχους στην παραστιά και μόλευαν τα φαγώσιμα που είχαν οι νοικοκυρές παραπλεύρως στη φωτιά. Οι καλλικάτζαροι ,κατά την παράδοση, εξαφανίζονταν τα Θεοφάνεια με τον Αγιασμό των Υδάτων. Διότι τότε κλείνει ο δωδεκαήμερο των Χριστουγεννιάτικων Εορτών. Με τον αγιασμό ράντιζαν τα χωράφια τους, τα αμπέλια τους, κλπ. Στις ονομαστικές εορτές οι χωριανοί αντάλλαζαν μεταξύ τους επισκέψεις, (βίζιτες όπως τις έλεγαν). Αισθάνονταν την υποχρέωση να επισκέπτονται, δίχως εξαιρέσεις, όλους τους εορταζόμενους. Σε όλα τα σπίτια υπήρχε μπόλικο χοιρινό κρέας, λουκάνικα, πασπαλά, κοντοσούβλια, κι ένα σωρό άλλες λιχουδιές από τα θρεφτάρια τους, και τα οποία ήταν στη διάθεση των επισκεπτών. Επίσης γλυκόπιοτα εκλεκτά κρασιά, τυριά, μήλα και καρύδια υπήρχαν άφθονα.

Στους μερακλήδες νοικοκυραίους η παρέα πήγαινε τραγουδώντας.

Φτάνοντας στην εξώπορτα του εορταζόμενου άρχιζαν με το τραγούδι:

Σ' αυτό το σπίτι πούρθαμε πέτρα να μη ραΐσει,
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήσει.

Περιχαρείς οι νοικοκυραίοι άνοιγαν διάπλατα τις πόρτες τους να μπουν οι επισκέπτες οι οποίοι συνέχιζαν:

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε να φάμε και να πιούμε
παρά σας αγαπούσαμε κ' ήρθαμε να σας δούμε.

Με το νόημα τούτο του τραγουδιού έδιναν την εντύπωση ότι είναι τάχα περαστικοί κι ότι δεν ενδιαφέρονται για κεράσματα και τραπεζώματα παρά μονάχα για την υγεία τους. Κι όμως στη συνέχεια στρώνονταν στο φαγοπότι λες και τους είχαν εργάτες στα χωράφια τους. Οι νοικοκυρές δεν προλάβαιναν να κουβαλούν μεζέδες και κρασί με τις κανάτες. Αφού κατέβαζαν δυο - τρεις δόγες πιο κάτω το βαένι τόριχναν κατόπιν στο χορό και στο τραγούδι και το γλέντι κράταγε μέχρι τα ξημερώματα.

Στην παρέα πούμαστε γιομάτα τα ποτήρια μας,
πίνει αφέντης, πίνει αγάς, πίνουν τ' αρχοντόπουλα.

Φέρτο βόλτα, γύρισέ το πάρτο Γάιννη μου και
πιέτο. (Αν γιόρταζε κάποιος Γιάννης).

Με γειά σου με χαρά σου φίλησε το γείτονά σου.

Και τα ποτήρια συνέχεια γέμιζαν κι άδειαζαν. «Ας πάει και το παλιάμπελο»!

Μια μεγάλη γιορταστική εκδήλωση, η οποία άφησε εποχή, έγινε στην καρδιά του πολέμου στο χοροστάσι τ' Αϊ Γιαννιού το '44, με τη συμμετοχή όλων των χωριανών μας και ομάδας ανταρτών, που έτυχε να βρίσκεται την ημέρα εκείνη στο χωριό μας. Αποβραδίς των Φώτων η παρέα ψάλλοντας τα κάλαντα πήρε σβάρνα όχι μόνον τους Φώτηδες και τους Γιάννηδες αλλά και όλα τα νοικοκυρόσπιτα του χωριού. Η παρέα κοντά στα κάλαντα χαριτολογώντας με αστεία και χωρατά σκόρπιζε το γέλιο και τη χαρά με τα ευτράπελά της. Όταν λ.χ. έλεγε τα Φώτα στις αυλόπορτες των σπιτιών και οι νοικοκυρές τους έφεγγαν με το λυχνάρι, οι τραγουδιστές αντί να λένε τη σωστή κατάληξη: «Ν' αγιασθεί κι αφέντης με την κυρά». Έλεγαν: «ν' αγιασθεί κι αφέντης... απάνω στην κυρά». Και μ' αυτό το χωρατό όλοι τους γελούσαν. Στη συνέχεια τραγουδούσαν τον παρακάτω αυτοσχέδιο στίχο για να τους φιλοδωρήσουν:

Λουκανίκα νίκα
μεσ' την ταβρετζίκα.
Έλα μωρέ Γιάννη
δώσε μας λουκάνι...

Κι ο κόσμος τους έδινε λουκάνικα, ψωμιά, και κρασί με το τσουκάλι το οποίο έριχναν στο τουλούμι που κουβαλούσε φορτωμένος στην πλάτη του, μεσ' τα γκαλντερίμια του χωριού, ο Θύμιος Α. Κόλλιας (Καλοθανάσης). Τα τρόφιμα που μάζευαν προορίζονταν για το κοινό γλέντι που θα γινόταν την άλλη μέρα στην πλατεία του χωριού, και τα οποία θα προσφέρονταν στο συγκεντρωμένο πλήθος που θα συνδιασκέδαζε μαζί τους με βιολιά και κλαρίνα. Αυτού του είδους εκδηλώσεις πάντα γίνονταν στο χωριό μας.

Από το γιόμα κι όλας της επομένης άρχισαν ν' ακούγονται τα λαλούμενα στο χοροστάσι. Νωρίς - νωρίς άρχισε το προετοιμασμένο γλέντι. Κι όταν ο χορός και τα τραγούδια, κοντά το δειλινό, έφτασε στο αποκορύφωμά του, σαν βόμβα έσκασε το μαντάτο πούφερε ασθμαίνοντας από την πιλάλα ένας αγγελιοφόρος των ανταρτών. Στο 49 χιλιόμ. ένα τμήμα τους επιχειρώντας να διαβεί το δημ. δρόμο έγινε αντιληπτό από εχθρική περίπολο κι άρχισαν το ντουφεκίδι. Ύστερα από την ξαφνική αυτή είδηση οι αγωνιστές που γλεντούσαν με τους χωριανούς μας άρπαξαν τα όπλα τους κι έφυγαν για τη μάχη, τραγουδώντας αντάρτικα τραγούδια, λες και πήγαιναν στο πανηγύρι.

Κι ενώ ο απόηχος των πολυβόλων γινόταν ολοένα και πιο έντονος, όσο και απειλητικός για το χωριό μας, οι Καλοσκοπίτες συνηθισμένοι από τέτοιες περιπτώσεις, συνέχισαν, δίχως ανάπαυλα, τον ξέφρενο χορό τους.

Ο ΖΕΥΓΩΛΑΤΗΣ

Φθινόπωρο κι ο γεωργός ρίχνει καρπό στη γη του.
Στον Αι Δημήτρη έταζε να δώσει την ευχή του,
Φύτρα να βγάλει ο σπόρος του να δέσει, να ψωμώσει,
και στη φτωχή του φαμιλιά πολύ χαρά να δώσει.

Ν' αφθονήσουν τα σιτηρά, νάχουν ψωμί να φάνε,
να φτιάξουνε και λειτουργιά στην εκκλησιά να πάνε.
Αν με την εύνοια του καιρού είναι καλή η σοδειά τοι
τότε θα φορέσουνε τσαρούχια τα παιδιά του.

Οργώνοντας βαθιά τη γη, του χωραφιού το χώμα,
νύχτωσε στην ερημιά, δεν τέλεψε ακόμα.
Βρεγμένος ως το κόκκαλο με παγωμένα πόδια,
δε μπόρεσε να συγκρατήσει τα φοβισμένα βόδια.

Το ζευγολάτη κοίταξαν μ' αγριεμένα μάτια,
ζεύλες, αλέτρι και ζυγό τα κάνανε κομμάτια.
Λύκος στο λόγγο φάνηκε κι αυτά τον μυριστήκαν,
για να σωθούν απ' το θεριό, από τ' αλέτρι βγήκαν.

Κι ο γεωργός απ' το κακό τάχε μισοχαμένα,
γιατί ν' αφηνιάσανε, τα ζώα τα καημένα;
Τρέχοντας από κοντά να ιδεί τι θ' απογίνει.
Κι ο λύκος που παραμόνευε, τούφαγε το μαρτίνι.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Απογευματινό τσάι του Συνδέσμου

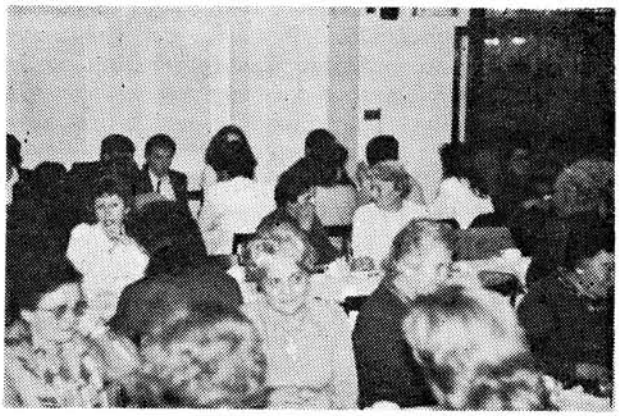

Από την συνάντηση των χωριανών μας στο απογευματινό τσάι του Συλλόγου (10.12.86).

Την Τετάρτη, 10 Δεκεμβρίου, στις 5.00 μ.μ., έγινε συνάντηση των μελών και φίλων του Συνδέσμου σε αίθουσα του Ξενοδοχείου «ΟΣΚΑΡ». Στο απογευματινά αυτό τσάι, που διοργάνωσε ο Σύνδεσμός μας μετά από πρωτοβουλία της κας Ευσταθίας Βοχτσαλίδη, με την βοήθεια της ίδιας και άλλων κυριών μελών του Συνδέσμου, προσκλήθηκαν να πάρουν μέρος οι συγχωριανοί μας μετά από σχετική ταχυδρομική ή τηλεφωνική ειδοποίηση.

Στην πρόσκληση αυτή του Συνδέσμου μας ανταποκρίθηκαν πολλοί συγχωριανοί και αρκετοί φίλοι του χωριού και του Συνδέσμου, που με τη ζωντανή και ενθουσιώδη συμμετοχή τους δημιούργησαν μια θερμή και όμορφη ατμόσφαιρα. Τους προσκεκλημένους υποδέχθηκε απευθύνοντας σύντομο χαιρετισμό ο πρόεδρος του Συνδέσμου Αποστόλης Χαμηλός. Οι συγχωριανοί μας είχαν την ευκαιρία να ξανασμίξουν μεταξύ τους, να ανταλλάξουν τα νέα τους να μιλήσουν για το αγαπημένο τους χωριό, να συζητήσουν.

Ακολούθησε μια σύντομη εμφάνιση μιας ομάδας παιδιών του χορευτικού μας συγκροτήματος που παρουσίασε με χάρη και κέφι αντιπροσωπευτικούς χορούς από την πλούσια δημοτική μας παράδοση. Το συγκρότημα των νέων παιδιών συνόδεψε με το κλαρίνο του ο Τάκης Λευκαδίτης (Μερακλής) και ο Γιάννης Κολλύρης με το τουμπερλέκι. Οι συγχωριανοί μας χειροκρότησαν θερμά τους νέους της ομάδας για την όμορφη αυτή εκδήλωση και στη συνέχεια πολλές κυρίες διαδέχτηκαν τους νέους, σέρνοντας κι αυτές με τη σειρά τους το χορό στους γνώριμους δημοτικούς και λαϊκούς μας ρυθμούς. Έτσι οι χωριανοί μας είχαν την ευκαιρία να περάσουν ένα όμορφο απόγευμα παρέα με φίλους συγχωριανούς, με συζήτηση, χορό και διασκέδαση. Την εκδήλωση αυτή έκλεισε εκ μέρους του Δ.Σ. του Συνδέσμου η Ρούλα Δανιήλ, εκφράζοντας τις ευχαριστίες για την θερμή ανταπόκριση και συμμετοχή όλων των συγχωριανών και φίλων και απευθύνοντας τις ευχές του Δ.Σ. για τις γιορτές των Χριστουγέννων και τον καινούργιο χρόνο.

Ο σύνδεσμός μας, εκφράζοντας την επιθυμία πολλών συγχωριανών, υπόσχεται πως θα πραγματοποιήσει και στο μέλλον παρόμοιες εκδηλώσεις.

Κυκλοφόρησε το νέο ημερολόγιο

Ο Σύνδεσμός μας από τις αρχές Δεκεμβρίου διαθέτει στα μέλη και στους φίλους του το ημερολόγιό του για το 1987. Το νέο ημερολόγιο, που τυπώθηκε με την καλλιτεχνική επιμέλεια και την τεχνική φροντίδα της Ρούλας Δανιήλ, είναι φέτος ιδιαίτερα όμορφο, έγχρωμο, πολυσέλιδο, με φωτογραφίες από τοπία του χωριού, και σίγουρα πολλά έχει να θυμήσει στους χωριανούς που ζουν μακριά από την Κουκουβίστα.

Το ημερολόγιό μας κοστίζει 500 δραχμές και μπορούν όλοι να το προμηθευτούν στα γραφεία του Συνδέσμου. Μην το χάσετε!

Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας καλεί όλα τα μέλη του στην ετήσια Γενική Συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί φέτος στο ξενοδοχείο «ΟΣΚΑΡ», Φιλαδελφείας 17 - 21, απέναντι από τον Σιδηροδρομικό Σταθμό Λαρίσης, (αφετηρία λεωφορείου Πενταγώνου 405), την Κυριακή, 18 Γενάρη 1987 και ώρα 10.00 π.μ. Στη Συνέλευση θα διαβαστεί ο απολογισμός δράσης του Συνδέσμου για το 1986 και θα συζητηθεί ο προγραμματισμός για το 1987. Η παρουσία όλων των χωριανών κρίνεται επιβεβλημένη.

Προγραμματίζεται εκδρομή

Ο Σύνδεσμός μας προγραμματίζει εκδρομή το πρώτο Σαββατοκύριακο του Φλεβάρη (48ωρη), σε τοποθεσία που θα ορισθεί σύντομα. Για σχετικές πληροφορίες και λεπτομέρειες μπορείτε να απευθύνεσθε στο τηλέφωνο του Συνδέσμου (5238158), τις ημέρες και ώρες που είναι ανοικτά τα γραφεία. (Δευτέρα - Τετάρτη 11 — 1, Τρίτη - Πέμπτη 6 — 8μ.μ.).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

ΣΥΜΦΩΝΕΙ Ο κ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΜΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ;

Αφού περάσαμε τα καλύτερα χρόνια μας στην ξενητειά, πήραμε την απόφαση, τώρα στα γεράματά μας, και κάτω φυσικά από την κυβερνητική προτροπή και τις δελεαστικές της υποσχέσεις περί δανείων, βοηθημάτων, κ.λπ., να επιστρέψουμε στις ρίζες μας. Να περιμαζέψουμε ό,τι απέμεινε από τα ερειπωμένα πατρικά μας σπίτια. Ή να χτίσουμε, εν ανάγκη, αφού δεν βρούμε τίποτε όρθιο, από την αρχή μια καλύβα ν' απαγκιάσουμε τα χιλιοδαρμένα από τη σκληρή βιοπάλη κόκκαλά μας. Η επιστροφή στα χωριά μας ήταν για μας καημός και πόθος φωλιασμένος στα κατάβαθα της ψυχής μας. Η φλόγα της αγάπης και της νοσταλγίας μας για το αγαπημένο μας χωριό έκαιγε, κατά το διάστημα της απουσίας μας, ακατάπαυστα μέσα μας. Για την ικανοποίηση, λοιπόν, αυτού του σκοπού αποταμιεύαμε, κατά τη διάρκεια του ξενητεμού μας, από το ισχνό υστέρημά μας λίγες δραχμές για να μπορέσουμε μια μέρα να πραγματοποιήσουμε το όνειρό μας. Να στηρίξουμε τους ετοιμόρροπους τοίχους της πατρικής μας γωνιάς και να σχηματίσουμε εντός αυτής μια στέγη να διαμείνουμε ώσπου να οδηγηθούμε στον τάφο. Από τη μια μεριά να στεγαστούμε εμείς οι ταλαίπωροι συνταξιούχοι που η γενιά μας προσέφερε τόσα πολλά στην κλυδωνιζομένη από τη θύελλα του πολέμου Πατρίδα μας και η οποία σήμερα ως αμοιβή μας δείχνει τη σκληρότητά της, και από την άλλη να δημιουργήσουμε πόλο έλξης στα παιδιά μας, τα οποία γαλουχήσαμε με πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα, καλλιεργώντας τους συνάμα την ιδέα ότι μια μέρα θα επιστρέψουμε στα χώματα που γεννηθήκαμε, και τα οποία ένοιωσαν την ίδια με μας χαρά και περηφάνεια.

Για να «ξανασύρουμε», λοιπόν, τα κεραμίδια της οροφής του παλιού σπιτιού μας, για να μην μπαίνουν τα βροχόνερα μέσα, δεν μας το επιτρέπουν δίχως άδεια οι αρμόδιοι της Πολεοδομίας. Κι αν στην προκειμένη περίπτωση χρειασθεί να αλλάξουν ορισμένα ξύλα ή να αντικατασταθεί ολόκληρη η κατεστραμμένη σκεπή, τότε δε θα γλιτώσουμε το χαράτσωμα του Πολ. Μηχανικού. Χωρίς άδεια απαγορεύεται κάθε οικοδομική δραστηριότητα. Για όνομα του Θεού, είναι σωστά πράγματα αυτά, να απαιτείται άδεια από την Πολεοδομία προκειμένου να φτιάξεις τα κεραμίδια του πατρικού σπιτιού σου;

Το κράτος εφαρμόζει στην Καλοσκοπή αυστηρούς νόμους σχετικά με την ανοικοδόμηση. Σ' ένα χωριό απομακρυσμένο από τα αστικά κέντρα. Χτισμένο στην κακοτράχαλη βουνοπλαγιά της Γκιώνας σε υψόμετρο 1.100 μ. και το οποίο στερείται δρόμων, τακτικής συγκοινωνίας, γιατρού, καθώς και όλων των άλλων στοιχειωδών σύγχρονων μέσων που κάνουν τη ζωή των ανθρώπων, που έτυχε να κατοικούν στην ορεινή ύπαιθρο, υποφερτή. Αφού η ίδια η Πολιτεία δεν δείχνει κατανόηση και συμπαράσταση στους ξεριζωμένους ορεσίβιους, που σήκωσαν το βάρος των δεινών του πολέμου, και οι οποίοι κατεστράφησαν ολοσχερώς από τον κατακτητή και από τον εμφύλιο, πως είναι δυνατόν να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος επαναπατρισμός; Όταν ο χωροφύλακας παραφυλάει μην τυχόν και βάλει κανένα κεραμίδι στο αχερώνα του ο κάθε φουκαράς; Ή κι αν ακόμα ο δύστυχος τολμήσει να στεριώσει ένα αποχωρητήριο στη ρεματιά ή και να σιγουρέψει τις κολώνες του; Δίχως άδεια θα διωχθεί! Με την τακτική που ακολουθεί το κράτος εμποδίζει την επιστροφή των ανθρώπων της υπαίθρου στις ρίζες τους.

Συγχωριανός μας, ανάπηρος, συνταξιούχος, ο οποίος επιχείρησε χωρίς άδεια να αντικαταστήσει την ετοιμόρροπη κεραμοσκεπή του παραδοσιακού σπιτιού, που είχε πρόσφατα αγοράσει, διώχθηκε ως παράνομος από την Χωροφυλακή!

Αξιότιμε κε Νομάρχη,

Τα μέτρα αυτά που εφαρμόζετε για να ικανοποιήσετε την επιθυμία ωρισμένων τεχνικών της περιφερείας μας αποβαίνουν σε βάρος του ίδιου του κράτους. Διότι ο κάθε συνταξιούχος αναλογιζόμενος τα έξοδα και τους κατατρεγμούς που θα υποστεί, αν στραβοκατουρήσει, δεν ριψοκινδυνεύει, παραμένει στην πολιτεία. Έτσι ούτε τα παιδιά του θα γνωρίσουν τη γενέτειρα των προγόνων τους. Με αποτέλεσμα να πληθύνεται το ανθρώπινο μελίσσι των πολέων. Το κράτος αντί να ενθαρρύνει και να βοηθήσει τους ξεριζωμένους ανθρώπους των ορεινών περιοχών, να επιστρέψουν στα εγκαταλειμμένα χωριά τους, με τις αλόγιστες διατάξεις του τους φράζει το δρόμο.

ΠΑΛΙΕΣ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Στη φωτογραφία, που τραβήχτηκε το 1943, διακρίνονται από αριστερά: Κυριαζής Δημήτριος, Μαντρέκας Παναγιώτης, Πριόβολος Γιώργος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Τα παιδιά παίζουν, δε χορταίνουν ποτέ παιγνίδι. Και τούτο γιατί παιγνίδι και παιδί είναι τόσο στενά δεμένα, ώστε να μη μπορεί να νοηθεί το ένα χωρίς το άλλο. Το παιδί με το παιγνίδι ζει. Αν εμποδίσουμε το παιδί να παίξει, το εμποδίζουμε να ζει. Πρέπει να παίζουν τα παιδιά, να παίζουν ζωηρά. Όταν δεν παίζουν είναι άρρωστα. Το ίδιο παρατηρείται σ' ολόκληρο το ζωικό βασίλειο και όσο πιο τέλειο είναι ένα ζώο τόσο περισσότερο κρατάει η παιδική του ηλικία.

Μόλις γεννιέται το παιδί, τα περισσότερα από τα ένστικτα που κληρονόμησε από τους γονείς του, δεν έχουν αναπτυχθεί τόσο όσο χρειάζεται για να εκπληρώσουν την αποστολή τους. Πρέπει να εξασκηθούν και συμπληρωθούν με νέα ερεθίσματα. Αυτή τη δουλειά θα την κάνει το παιγνίδι. Έτσι το παιγνίδι βοηθάει πολύ στην ανάπτυξη του νευρικού συστήματος.

Το παιδί παίζει για δική του ευχαρίστηση και μόνο, αλλά κάθε παιγνίδι κρύβει μέσα του τη χρησιμότητά του. Μπορεί να βοηθάει να αναπτυχθούν τα διάφορα όργανα του σώματος, να γυμνάζει, να δυναμώνει, να αναπτύσσει ικανότητες και δεξιότητες, βοηθάει το παιδί να αποχτήσει γνώσεις, να ενταχτεί στην ομάδα, πλουτίζει τον ψυχικό κόσμο του παιδιού. Το παιδί παίζοντας δημιουργεί,, ζει και δείχνει ποιός είναι. Έτσι μέσα από το παιγνίδι μπορούμε να γνωρίσουμε το χαρακτήρα του παιδιού, τη σωματική του και διανοητική του κατάσταση και να πάρουμε τα κατάλληλα μέτρα για να το βοηθήσουμε όπου χρειάζεται. Μέσα από το παιγνίδι μπορούμε να προσέξουμε το σκληρό, το πειθαρχικό, το έξυπνο, το πονηρό, το φιλόδοξο, το ζηλιάρικο, το γερό, το ασθενικό, το υπομονετικό, κλπ. παιδί.

Τα παιγνίδια του παιδιού πρέπει να είναι απλά, φτηνά και ακίνδυνα, ιδιαίτερα στα πρώτα χρόνια του. Όταν παίζει το παιδί δεν πρέπει να ενοχλείται. Του είναι απαραίτητο να παίζει ξένοιαστο, να μπορεί να φωνάζει αν θέλει και να εκδηλώνει τη χαρά του. Πολλές μητέρες δυσανασχετούν όταν βλέπουν το δωμάτιο του παιδιού αναστατωμένο. Δεν πρέπει ν' ανησυχούν ούτε να τιμωρούν το παιδί γι' αυτό. Αντίθετα, πρέπει ν' ανησυχούν για το παιδί που δε δημιουργεί ποτέ καμιά φασαρία στο σπίτι. Όταν τα παιδιά καταστρέφουν τα παιγνίδια τους, το κάνουν ή από φυσική περιέργεια να δουν τι έχει μέσα το παιγνίδι, ή από αντίδραση σε κάποια λαθεμένη συμπεριφορά των μεγάλων. Οι γονείς κάνουν λάθος με το να νομίζουν ότι πρέπει να προσέχουν μόνο τις εργασίες των παιδιών τους και όχι τα παιγνίδια τους.

Ξαναλέμε λοιπόν, ότι η υγεία και η ζωή του παιδιού είναι το παιγνίδι.

Όταν υπάρχει λόγος να τα τιμωρήσουμε, δεν πρέπει η τιμωρία να είναι στέρηση του παιγνιδιού για πολύ. Να φροντίζουν τα παιγνίδια να μένουν σε κάποια όρια και να μη γίνονται πάθος. Όσα παιδιά αποφεύγουν τα παιγνίδια για κάποιο λόγο, να βοηθούνται από τους γονείς τους να συνηθίσουν να παίζουν μόνα τους και με άλλα παιδιά.

νεα γενια

Επιτυχίες νέων συμπατριωτών μας

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜ. ΚΟΛΙΑΣ, διορίστηκε Λέκτωρ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ, του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου Αθηνών.

Το Δελτίο μας συγχαίρει θερμά τον νέο συμπατριώτη μας και του εύχεται να συνεχίσει να διακρίνεται και να προοδεύει.

Ο ΤΑΣΟΣ ΑΝΔΡΕΑ ΑΦΕΝΤΗ (γιός της Βούλας Χ. Σφετσιώρη), πήρε το πτυχίο του Μεταλλειολόγου - Μηχανικού από το Μετσόβειο Πολυτεχνείο και ήδη υπηρετεί τη στρατιωτική του θητεία. Του ευχόμαστε «Καλή θητεία» και καλή σταδιοδρομία στον επαγγελματικό τομέα.

Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ (εγγονή Παρ. Τούμπα), πέρασε στο Παιδαγωγικό τμήμα της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αθηνών.

Ο ΤΣΟΧΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, πήρε το πτυχίο της Ανωτάτης Δασοπονικής Σχολής Θεσσαλονίκης.

Η ΣΙΛΙΑΝΝΑ ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ πέρασε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά, στο τμήμα Οικονομολόγων. Η Σιλιάννα είναι κόρη της ΓΙΟΥΛΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΤΣΩΝΟΥ.

Στους παραπάνω νέους, η εφημερίδα μας, με ξεχωριστή περηφάνεια και χαρά εκφράζει τα θερμά της συγχαρητήρια και εύχεται καλή σταδιοδρομία.

Επιτυχίες παιδιών των ξενητεμένων μας

Η ΝΟΤΑ ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΖΗ - ΡΑΝΟΥ, αριστούχος των Πανεπιστημίων MONTREAL του Καναδά και ΙΝΔΙΑΝΑ των Η.Π.Α., που διδάσκει στο Πανεπιστήμιο ΚΑΡΚΟΝΤΙΑ του Καναδά, προήχθηκε σε διευθύντρια του τμήματος Κοινωνιολογίας και Δημογραφίας. Θερμά συγχαρητήρια και σ' ανώτερα.

Παιδικό χορευτικό συγκρότημα

Στιγμιότυπο από τις πρόβες του παιδικού χορευτικού τμήματος.

Με μεγάλη επιτυχία και ενθουσιασμό συνεχίζονται κάθε Σάββατο απόγευμα 4.00 - 6.00 μ.μ. στα γραφεία του Συνδέσμου οι πρόβες του παιδικού χορευτικού συγκροτήματος που έχει ήδη δημιουργηθεί από τον περασμένο Οκτώβρη. Τα παιδιά που συμμετέχουν στην ομάδα αυτή δείχνουν ιδιαίτερο ζήλο στην προσπάθειά τους να μάθουν τους δημοτικούς μας χορούς και είναι αυτό μια απόδειξη πως η νέα γενιά των Κουκουβιστιανών δεν ξεχνάει την καταγωγή της, δεν ξεκόβει από τις ρίζες της. Ελπίζουμε και πιστεύουμε πως σύντομα στο μέλλον θα έχουμε την ευκαιρία και την δικαιολογημένη χαρά να καμαρώσουμε από κοντά τα νέα αυτά παιδιά στην όμορφη αυτή και εντυπωσιακή τους προσπάθεια.

Μητέρες, φέρτε τα παιδιά σας στο Σύλλογο, ο Σύνδεσμός μας μέσα από το χορευτικό τμήμα και τις άλλες εκδηλώσεις του, μπορεί να προσφέρει στα παιδιά σας δημιουργική ενασχόληση και να τα κάνει να αγαπήσουν το όμορφο χωριό μας, τους ανθρώπους του και την δημοτική μας παράδοση.

Νέα από τη μουσική ομάδα

Με τη συμμετοχή αρκετών νέων που γνωρίζουν κάποια μουσικά όργανα έχει δημιουργηθεί από το Νοέμβρη μουσική ομάδα, που πραγματοποιεί συνάντηση κάθε Πέμπτη βράδυ. Οι πρόβες που γίνονται έχουν σα σκοπό την προετοιμασία μιας μουσικής εκδήλωσης που θα πραγματοποιηθεί στο μέλλον για όλους τους συγχωριανούς μας, πιθανόν το ερχόμενο καλοκαίρι στο χωριό.

Η ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Π. ΧΑΜΗΛΟΥ και ΣΙΑ
ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 30, — Κολωνός
Τλη.: 51.31.359
εύχεται
στην αξιότιμη πελατεία της και
στους χωριανούς
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΕΤΟΣ
1987

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
«ΠΡΙΣΜΑ»
Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος
ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ
Δίδακτρα προσιτά σε όλους.

—ΤΑΒΕΡΝΑ—
«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ No2»
ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ
Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506
ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ
TRADIOTINAL GREEK TAVERN
ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΗ ΓΚΙΩΝΑ

Οι καταστροφές στη Γκιώνα που προέρχονται από τη βάναυση επέμβαση του ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον (μεταλλεία, βωξίτες, λαθροκυνηγοί, κτλ.), έχουν πάρει ανησυχητικές διαστάσεις με την πάροδο του χρόνου. Σχετικό είναι το άρθρο του Τριαντάφυλλου Αδαμακόπουλου, που λάβαμε και αναδημοσιεύουμε, επειδή πιστεύουμε ότι τα θέματα και τα ζητήματα που επισημαίνονται είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντα για όλους τους συγχωριανούς και φίλους. Η αναδημοσίευση του άρθρου θα ολοκληρωθεί στα επόμενα τεύχη του δελτίου μας.

Η ΓΚΙΩΝΑ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΑΔΑΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. Εισαγωγή στο πρόβλημα

Όπως πολλοί ορειβάτες γνωρίζουν καλά, η Γκιώνα είναι το ψηλότερο βουνό της νότιας Ελλάδας, με μέγιστο υψόμετρο 2.510 μ. και μια εκτεταμένη κορυφογραμμή στα 2.400 μ. Από τους χάρτες μπορούμε να πάρουμε μια σαφή ιδέα για τη θέση, την έκταση και τη δασοκάλυψη του βουνού αυτού, που μαζί με τον Παρνασσό και τα Βαρδούσια σχηματίζει τον πυρήνα του ορεινού ιστού της Ρούμελης.

Ας έρθουμε όμως στα περιβαλλοντικά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στη Γκιώνα από την εξόρυξη του βωξίτη κι ας αρχίσουμε με το εκτεταμένο οδικό δίκτυο που έχει αλλοιώσει την αισθητική του βουνού και επιτρέπει την εύκολη και ανεξέλεγκτη πρόσβαση σε λαθροθήρες, παράνομους υλοτόμους, κλπ. Οι δρόμοι αυτοί, συχνά περιττοί, αλλά σταθερά εξαπλούμενοι, συνδέουν μεταξύ τους τα δεκάδες εργοτάξια και τα μικρά ή μεγάλα μεταλλεία τους. Η ίδια η εκσκαφή των δρόμων έχει ερημώσει περιορισμένης έκτασης απότομα φυσικά πρανή, όπου φώλιαζαν αγριοπερίστερα και άλλα ζώα των βράχων. Οπωσδήποτε, η κύρια καταστροφή οφείλεται στην κυρίως εξορυκτική δραστηριότητα. Σ' όλη την έκταση του βουνού, αλλά κυρίως στη βόρεια και ανατολική όψη του, το μάτι σκοντάφτει σε μια ατέλειωτη ποικιλία από εν ενεργεία, εγκαταλειμένα και υπό κατασκευή πεδία εξόρυξης, καθώς και πεδία γεωτρήσεων, τεράστιους χώρους απόθεσης στείρων και αρκετές θέσεις στοκ.

Σ' όλες τις περιπτώσεις αυτές το φυσικό δάσος έχει εξαφανιστεί μαζί με ότι ζούσε γύρω ή μέσα σ' αυτό και τα νταμάρια που πήραν τη θέση του έχουν τραυματίσει οριστικά τη συνέχεια του δάσους και τη λειτουργία της φύσης. Βέβαια, κάπου στους νόμους που ρυθμίζουν τα περί εξόρυξης, γίνεται λόγος για υποχρεωτική αποκατάσταση του τοπίου στις πρώην δασοσκεπείς εκτάσεις (για την αλπική ζώνη ούτε κουβέντα).

Είναι φανερό ότι το άρθρο αυτό είναι διακοσμητικής φύσης: Εναι ίσως περιττό να εξηγήσουμε πως τα βραχώδη πρανή των εγκατελειμένων λατομείων δε θα μπορέσουν ποτέ να ξαναγίνουν αυτό που ήσαν, όποια μέτρα κι αν ληφθούν. Γιατί οι περισσότεροι ξέρουμε ότι στα ασβεστολιθικά εδάφη (Γκιώνα και το μεγαλύτερο ποσοστό των ελληνικών βουνών), η βλάστηση (έλατα, εδώ) αποζεί από το λεπτό εδαφικό στρώμα πάχους 20 - 70 εκ., αλλά στηρίζεται και παίρνει υγρασία από τον κατατετμημένο φλοιό του ασβεστόλιθου. Σ' όλες τις περιπτώσεις των εξαντλημένων μεταλλείων, τόσο το έδαφος όσο και ο καρστικοποιημένος ασβεστόλιθος έχουν απομακρυνθεί για να εξορυχτεί ο βωξίτης. Τα τοπία, λοιπόν, αυτά θα παραμενουν νεκρά και γυμνά, παντοντινοί μάρτυρες μιας ληστρικής επιδρομής.

Το ίδιο πρόβλημα συναντάμε και στους χώρους απόθεσης των στείρων, όπου το δάσος θάβεται κάτω από τεράστιες ποσότητες αδρανών υλικών. Και στα πρανή των αδρανών δε φυτρώνουν παρά φρύγανα που καθόλου δε θυμίζουν το προϋπάρχον ελατόδασος. Μια υποτυπώδης αποκατάσταση έχει αρχίσει σε μερικά τέτοια πρανή και συγκεκριμένα σ' αυτά που βρίσκονται γύρω από τον οδικό άξονα Γραβιάς - Άμφισσας (51ο χλμ.). Η μέθοδος εργασίας και το αποτέλεσμα μας δίνουν το μέτρο για τις προθέσεις των υπεύθυνων. Γιατί, ναι μεν έχουν ειπωθεί διάφορα αισιόδοξα, πλην αόριστα, για θεαματικά αποτελέσματα με τη χρήση υψηλής τεχνολογίας, εμείς όμως δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε κάτι που ΘΑ συμβεί. Στις ήδη αναδασωμένες εκτάσεις φυτεύονται πουρνάρια και σπάρτα, χαμηλά και ακακίες ψηλότερα. Η ακακία είναι ξενικό είδος, δημιουργεί βιότοπο άσχετο με τα έλατα — με τα οποία γειτνιάζει — και σαν φυλλοβόλο, προσφέρει μηδαμινή αισθητική και οικολογική κάλυψη στην περιοχή.

Απ' ό,τι παρατηρήσαμε πάντως, τα έλατα τείνουν να επαναποικίσουν ανάμεσα στις ακακίες. Κύριος ανασταλτικός παράγοντας στην επανεπέκταση του φυσικού εδάφους είναι η βοσκή των γιδιών που ασκείται ανενόχλητα στις περιοχές αναδάσωσης.

Όλα τα πιο πάνω, ήσαν ίσως άγνωστα στους Αθηναϊκούς ή άλλους περιβαλλοντικούς κύκλους, ήσαν όμως πολύ γνώριμα στους κατοίκους των γύρω χωριών. Τίθεται λοιπόν το εύλογο ερώτημα: «Γιατί αυτοί οι άνθρωποι άφησαν να τους καταστρέψουν τα δάση, να τους κατασκάψουν τα λιβάδια, να διώξουν κοπάδια και καλλιέργειες, χωρίς να αντιδράσουν;». Η απάντηση είναι απλή και αποστομωτική: Οι ντόπιοι είδαν, μέσα από το πρίσμα κάποιων συγκεκριμένων αναγκών (φτώχεια, μετανάστευση) και μεθοδεύσεων (εμφύλιος, ανεργία, έλλειψη κάθε άλλης επένδυσης, απειλές, απολύσεις), ότι η λύση «Βωξίτες τάδε ΑΕ» (Δελφών ΑΕ, Ελευσίνος ΑΕ, Παρνασσού ΑΕ), κλπ., ήταν η μόνη. Σήμερα, 55 χρόνια μετά τήν πρώτη φτυαριά βωξίτη στη Γκιώνα, τα μεταλλεία, όπου δουλεύει η δεύτερη και η τρίτη γενιά εργατών, εξακολουθούν να είναι μόνη λύση για τους κατοίκους του νομού Φωκίδας.

(Συνεχίζεται)

ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

ΓΑΜΟΣ ΣΤΗ ΓΚΙΩΝΑ

Δυο παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην Αθήνα, δυο νέοι μορφωμένοι (πτυχιούχοι Οικονομ, Επιστημών), ο Σταύρος Π. Γριζιώτης, Τραπεζικός και η Έφη Γ. Χασιακού, Λογίστρια, που ένωσαν τις καρδιές τους, αποφάσισαν να παντρευτούν σ' ένα ορεινό χωριό κοντά στη μάνα φύση. Το χωριό που τους μάγεψε αληθινά ήταν η Καλοσκοπή, όταν βρέθηκαν σ' αυτό το Πάσχα, ανάμεσα στις δασοσκέπαστες πλαγιές της Γκιώνας.

Στις 21 του Σεπτέμβρη έγινε ο γάμος τους, μετά την απόλυση της λειτουργίας.

Οι καλεσμένοι, συγγενείς και φίλοι των νέων, άνθρωποι των γραμμάτων, καλλιτέχνες, κλπ., που άλλοι είχαν διανυχτερεύσει στο HOTEL «Πολύδροσος» στη Σουβάλα και άλλοι στα Καστέλλια, όπου ήταν τόπος συνάντησης όλων. Οι συμπεθέροι έφτασαν στο εξοχικό σπίτι του πατέρα της νύφης. Όπως ήταν συγκεντρωμένοι στην αυλή, η στολισμένη νύφη βγήκε στο κεφαλόσκαλο του σπιτιού και πάτησε πάνω σ' ανθισμένο αγιόκλημα, ενώ ο λαογράφος πατέρας της Γ. Χασιακός είπε τα εξής:

«Γαμπρέ, την κόρη μου σου δίνω
κι ευτυχισμένοι να 'στε
και να ριζώσετε και οι δυο
σαν το αγιόκλημα το ριζιμιό,
που τ' άνθη του μοσκοβολιά
σκορπούν τριγύρω και χαρά».

Η μάνα της νύφης Τασία Χασιακού, πρόσφερε στους συμπεθέρους από ένα γλυκό για το «καλό ξεκίνημα στο γάμο».

Από τα Καστέλλια ξεκίνησε φάλαγγα ολόκληρη από Ι.Χ. με τους καλεσμένους και περνώντας από το Μπράλο, το χωριό Οίτη (Γαρδικάκι), πάντα σε ασφαλτόστρωμα και διασχίζοντας τις πυκνοδασομένες πλαγιές της Οίτης έφτασαν στην Παύλιανη. Σε λίγο ανέβηκαν στις Βρίζες (1.300 υψόμ.) για να κατηφορίσουν στην όμορφη Καλοσκοπή, το «μπαλκόνι της Γκιώνας» (1.000 υψόμ.). Στην πλατεία περίμεναν οι ντόπιοι και όσοι παραθεριστές είχαν απομείνει καθυστερημένοι στο χωριό.

Ένας γάμος σήμερα, που ερήμωσαν τα ορεινά χωριά από κόσμο, αποτελεί σημαντικό γεγονός. Γάμος στην Καλοσκοπή έγινε πριν οχτώ χρόνια. Και το ότι δυο νέοι γύρισαν κοντά στις πατρογονικές ρίζες για να τελεστεί το μυστήριο του γάμου — σταθμός στη ζωή τους — εντυπωσίασε όλους, γιατί έτσι διατηρείται όσο είναι δυνατό και η παράδοση.

Σε λίγο έφτασε με κάποια σκόπιμη καθυστέρηση το ανθοστόλιστο αυτοκίνητο των νεονύμφων και «ξεπέζεψαν» στην πλατεία του χωριού. Οι πατεράδες συνόδευσαν το νέο ζευγάρι ως την εκκλησία, που μπήκαν «με το δεξί» πόδι μέσα, για να πάνε όλα «κατ' ευχήν» και πίσω ακολούθησαν οι προσκαλεσμένοι.

Αν και η θερμοκρασία είχε πέσει αισθητά γιατί είχε βρέξει την προηγούμενη, την ώρα τ'ου γάμου ο ήλιος έπαιζε κρυφτό με τα σύννεφα της Γκιώνας. Έτσι, η φθινοπωρινή Καλοσκοπή αποζημίωνε τους καλεσμένους που την επισκέφτηκαν.

Δυο εκατοντάδες περίπου χωριανοί και ξένοι γέμισαν την εκκλησία του Αϊ - Γιώργη και ο παπα - Παναγιώτης, θείος της νύφης, άρχισε την τέλεση του μυστηρίου του γάμου, που κράτησε 40΄ λεπτά, γιατί διάβασε «όλα τα γράμματα» που ορίζει το «τυπικό» της εκκλησίας για το γάμο. Κουμπάρα ήταν μια φίλη της νύφης, η Ζωή Δεμέστιχα, φοιτήτρια της Ιατρικής (άλλαξε τα στέφανα) και παρακουμπάρος ένας καλλιτέχνης φίλος του γαμπρού, ο Παντελής Τζαβέλλας (άλλαξε τα δαχτυλίδια).

Στο χορό του «Ησαΐα» έριξαν ρύζι και ροδοπέταλα στ' αντρόγυνο και ακούστηκαν ευχές: «Καλορίζικοι, να ζήσετε και να γεράσετε σαν τα ψηλά βουνά». Οι προβολείς, μια μηχανή λήψεως και φωτογραφικές μηχανές, έδωσαν και πήραν για να αποθανατίσουν ευχάριστα στιγμιότυπα.

Στο τέλος του μυστηρίου προσφέρθηκε, συμβολικά, μέλι με καρύδια στο νέο αντρόγυνο, που είχε φροντίσει για τούτο η μάνα του γαμπρού Τασία Γριζιώτη, γιατί ήθελε να γλυκάνει τη νύφη, με μια θερμή ευχή που σημαίνει «να είναι γλυκιά ολόκληρη η ζωή της νύφης στο νέο σπίτι της», αλλά θεωρείται και «βουβή» υπόδειξη της πεθεράς, για να μιλάει η νύφη «πάντα με γλυκό τρόπο». Τη στιγμή εκείνη ο λαογράφος πατέρας της νύφης απευθυνόμενος στο νέο αντρόγυνο είπε το δίστιχο:

«Γλυκιά σαν μέλι η ζωή νά 'ναι χαρές γεμάτη,
ποτέ να μην πικράνετε όσους σας αγαπούνε».

Οι ντόπιοι, αφού χαιρέτισαν τ' αντρόγυνο, πήραν την μπομπονιέρα τους κι έφυγαν στα σπίτια τους. Οι καλεσμένοι, μια πενηνταριά περίπου, μπήκαν στ' αυτοκίνητα και η φάλαγγα κατηφόρισε προς τα Καστέλλια απ' άλλο δρόμο, γιατί «δε γυρίζουν πίσω τέτοια μέρα». Διασχίζοντας τη δασωμένη από γιγάντια έλατα βορεινή ορθοπλαγιά της Γκιώνας, πέρασαν απ' το «τουριστικό» Χάνι Ζαγγανά κι έφτασαν στα Καστέλλια. Στη συνέχεια πέρασαν στη Γραβιά και στη Μαριολάτα, όπου συνάντησαν άλλη γαμήλια πομπή, με την «προβέντα» στα χέρια, και καταλήξανε στην Πολύδροσο, όπου παρασχέθηκε γεύμα στο κέντρο «ο Δόκιμος». Κεφαλή στο τραπέζι του γάμου κάθισε ο παπα - Παναγιώτης, με την παπαδιά κι ευλόγησε το γεύμα τούτο. Ο πατέρας του γαμπρού Π. Γριζιώτης έκαμε πρόποση στους εκλεκτούς καλεσμένους και τους ευχαρίστησε για τη συμμετοχή τους στη μεγάλη χαρά.

Αν ο γάμος γινόταν τον Ιούλη ή τον Αύγουστο, που κάνει ζέστη, θα μπορούσε το γεύμα να γίνει με γραφικότητα στην Καλοσκοπή κάτω από τον πλάτανο της αγοράς.

Μετά το φαγητό, τραγούδια του γάμου, δημοτικά και άλλα και χοροί διάφοροι (τσάμικο, καλαματιανός, ζεϊμπέκικο, ευρωπαϊκοί, κλπ.) ήταν στην ημερήσια διάταξη.

Μας γράφουν

Ο συγχωριανός μας Δημήτριος Π. Κόλλιας (Καλόγερος), μας έστειλε για δημοσίευση την παρακάτω επιστολή:

Η ΓΚΛΙΤΣΑ

«Πίσω από κάθε έναν μας υπάρχει μια "Γκλίτσα" ή "αγγούτσα"», όπως αλλιώς λέγεται αυτή στην ντοπιολαλιά της πατρίδας — τη Ρουμελιώτικη Καλοσκοπή ή Κουκουβίστα.

Το γνωμικό αυτό λέγεται από πολλούς προσγειωμένους επιστήμονες ή καθηγητές ανωτάτων πνευματικών ιδρυμάτων, όταν θέλουν να προσγειώσουν πολλούς από τους ακροατές τους και να τονίσουν ότι τα πρώτα ωραία, αλλά σκληρά επαγγέλματα ήσαν και είναι το επάγγελμα του βοσκού και εν συνεχεία του αγρότη. Επ' ευκαιρία θα απευθυνόμουν και εγώ, που ομολογώ ότι σέβομαι και αγαπώ τα τρία επαγγέλματα των παπούδων μας — βοσκών, αγροτών και εργατοαγροτών —, εις τους φίλους και αγνούς υπηρέτες της λαογραφικής πνευματικότητας της εφημερίδας των Αθηνών και της νέας εφημεριδούλας της Λαμίας, να πιάνουν και να εξυμνούν τους ήρωες αυτούς, παλιούς και τωσινούς, που βρίσκονται κοντά στα τρια αυτά επαγγέλματα χωρίς βέβαια να αγνοούν και τους πετυχημένους γόνους των εις τα άλλα «ευγενή» αλλά πιο «τεμπέλικα» επαγγέλματα, αλλά και πιο εύκολα στην αντιμετώπιση της ζωής.

Διατελώ, με αγάπη και φιλικά,
Δημήτρης Παν. Κόλλιας (Καλόγερος)

«— Για ιδές μανούλα του γαμπρού και πεθερά της νύφης,
τι πέρδικα σου έφερε ο ακριβός ο γιός σου.
— Καλώς ήρθε η άνοιξη, τ' όμορφο καλοκαίρι,
καλώς ήρθε κι ο σταυραετός με τ' άσπρο περιστέρι».

Η λαογραφία παρομοιάζει το γαμπρό σαν αετό και τη νύφη σαν περιστέρα, όπως φαντάζει με το λευκό της φόρεμα ή σαν πέρδικα, που ο επιδέξιος κυνηγός (ο γαμπρός) την έπιασε στο λόγγο και την έφερε.

Η καλλίφωνη παπαδιά, κορυφαία του τραγουδιού, που τη συνόδευαν και οι άλλοι συνδαιτυμόνες, είπε ένα μελωδικότατο τραγούδι του γάμου:

«Παντρεύεται ο Αυγερινός,
την Πούλια παίρνει ταίρι,
να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός
κι όλοι οι συμπεθέροι».

Κι ένα δεύτερο:

«Ένα τραγούδι θα σας πω απάνω στο λεμόνι,
να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός και η παρέα όλη.
Ένα τραγούδι θα σας πω απάνω στο κεράσι,
τ' αντρόγυνο που γίνηκε να ζήσει, να γεράσει».

Οι χοροί έγιναν με τραγούδια από κασέτες, ραδιοπικάπ και με συνοδεία κιθάρας από τον καλλιτέχνη παρακουμπάρο.

Είναι καιρός να γυρίσουμε πίσω στις ρίζες μας και να διατηρήσουμε την παράδοση. Όσο δύσκολο και αν φαίνεται να κινηθούμε προς την επαρχία για τέτοιες εκδηλώσεις, με λίγη θέληση και πολλή αγάπη, όλα είναι μπορετά. Αν εξασφαλιστεί η διανυχτέρευση και το φαγητό των προσκαλεσμένων, τα υπόλοιπα ρυθμίζονται. Σήμερα, που υπάρχουν άφθονα τα μεταφορικά μέσα και δρόμοι ως το τελευταίο ορεινό χωριό της χώρας μας, γίνεται συνδυασμός εκδρομής, τέλεση μυστηρίου κι εκδηλώσεις σε παραδοσιακό ρυθμό όσο μπορεί να γίνει.

Συχνά διαβάζουμε στις εφημερίδες τίτλους για τέτοιες εκδηλώσεις: «Γάμος στο βουνό» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19.9.86), «Επιστροφή στις ρίζες) (Ίδια εφημ. 24.9.86), κλπ.

Έτσι, ξεφεύγουμε για λίγο από τον τυποποιημένο γάμο των 15' λεπτών της πόλης και η ζωή μας γεμίζει περισσότερο με τις παραδοσιακές εκδηλώσεις που στην πόλη σχεδόν έχουν εξαφανιστεί.

Ο ΠΑΡΑΒΡΕΘΕΙΣ

Απαντώντας στον επιστολογράφο μας, τον διαβεβαιώνουμε πως οι υποδείξεις του για την εφημερίδα μας, αποτελούν και δική μας επιδίωξη και τον διαβεβαιώνουμε πως με μεγάλη μας χαρά θα φιλοξενούσαμε στις στήλες της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ» σχετικά αφηγήματα — δικά του ή όποιου άλλου συγχωριανού μας — που να αναφέρονται στα επαγγέλματα αυτά του αγρότη, του βοσκού, που οι παπούδες και οι πατεράδες μας τα τίμησαν με τον ιδρώτα και το μόχθο τους.

ΔΙΑΒΡΩΣΗ ΕΔΑΦΟΥΣ

Από τον συγχωριανό μας Παναγιώτη Νικ. Κυρίτση, λάβαμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή - πρόταση προς την Κοινότητα, σχετικά με την αλλαγή ροής της υπερχειλήσεως της δεξαμενής υδρεύσεως στην Κακοτράχη:

Τι θά 'λεγε η νέα Κοινοτική Αρχή του χωριού μας, για την αλλαγή της ροής υπερχειλήσεως της δεξαμενής υδρεύσεως, που βρίσκεται στην Κακοτράχη, γιατί η συνεχής ροής με τόσο νερό, αρκετό φυσικά, σχεδόν όλο το χρόνο, δημιουργεί διάβρωση στο έδαφος και κατά συνέπεια κίνδυνο κατολισθήσεως του μισού χωριού.

Πρέπει, λοιπόν, όσοι Καλοσκοπιώτες έχουν σπίτια, οικόπεδα ή και κήπους μέσα στην επικίνδυνη ζώνη και καταλαβαίνουν για ποιούς δημοσιεύω το σημείωμα τούτο, να ευαισθητοποιηθούν, για να πεισθεί η Κοινοτική Αρχή ν' αλλάξει τη ροή του νερού προς το ρέμα του Νεκροταφείου - μύλου Αλεξίου.

Για το καυτό αυτό πρόβλημα, το οποίο έχει προεκτάσεις με άλλα αδέσποτα νερά που τρέχουν στον ίδιο χώρο και δημιουργούν τα ίδια προβλήματα, θα επανέλθω με άλλο δημοσίευμά μου εν καιρώ.

Παν. Ν. Κυρίτσης
Αθήνα 12.12.1986

κοσμικα

Γάμοι:

● Στις 4 Οκτωβρίου 1986 έγινε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου Λιβαδειάς, ο γάμος της ΕΦΗΣ Λ. ΠΑΣΣΑ με τον ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΡΙΩΤΑΚΗ.

● Στις 18 Οχτώβρη 1986, έγινε στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Λαμίας, ο γάμος της ΦΟΥΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ με τον ΓΙΑΝΝΗ ΚΕΜΟ.

● Στις 25 Οχτώβρη 1986, έγινε στον ιερό ναό Αγίας Βαρβάρας Νέων Λιοσίων, ο γάμος της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΑΘΑΝ. ΜΑΝΤΖΙΟΥ με τον ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΑΝΤΙΛΑ.

● Στις 14 Δεκεμβρίου 1986, στην εκκλησία της Αγίας Τριάδας, (Μητρόπολη Πειραιά), έγινε ο γάμος του ΚΟΥΦΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ του ΔΗΜ. με την ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΑΦΑΤΗ.

— Στα νέα ζευγάρια και στις οικογένειές τους το Δελτίο μας εύχεται να ζήσουν ευτυχισμένοι και αγαπημένοι.

Αρραβώνες:

● Στις 6 Δεκεμβρίου 1986, η ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΣΟΧΛΑ αρραβωνιάστηκε με τον ΣΠΥΡΟ ΓΡΑΤΣΑ, αρχιτέκτονα - μηχανικό. Τους ευχόμαστε ολόψυχα, Καλά Στέφανα.

Αφίξεις:

Από τον Καναδά για ολιγοήμερη παραμονή ήρθαν στην Ελλάδα:

● Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, για επίσκεψη των συγγενών του.

● Η ΝΟΤΑ ΔΗΜ. ΚΥΡΙΑΖΗ — ΡΑΝΟΥ για να δώσει δυο διαλέξεις σε σεμινάρια που διοργάνωσε Κυβερνητική Υπηρεσία. Ο σύζυγός της ΚΩΣΤΑΣ ΡΑΝΟΣ, οικονομολόγος, αριστούχος των Πανεπιστημίων MONTREAL Καναδά και INDIANA των Η.Π.Α., προσκλήθηκε από την Κυβέρνηση για ολιγόμηνο διάστημα, για τη σύνταξη ειδικής οικονομικής μελέτης.

Θάνατοι:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΚΟΛΛΥΡΗΣ

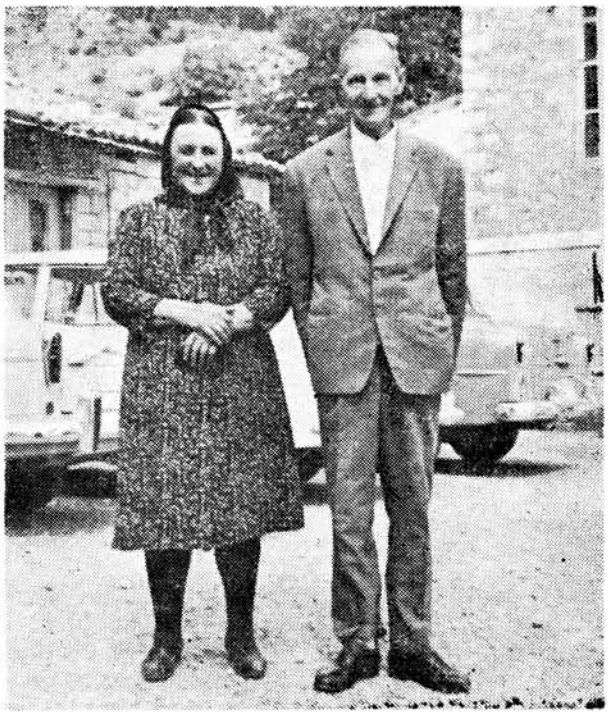

Νικόλαος και Δήμητρα Κολλύρη

Στις 22 Σεπτεμβρίου 1986, πέθανε στην Αθήνα, σε ηλικία 86 ετών, ο Νικόλαος Γ. Κολλύρης και κηδεύτηκε την επομένη μέρα στην Κουκουβίστα. Την κηδεία παρακολούθησαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί του από την Αθήνα, τη Λαμία και τα γύρω χωριά, καθώς και εκπρόσωποι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας. Τον επικήδειο εκφώνησε ο τ. Διευθυντής της Παιδαγωγικής Ακαδημίας κ. Σπύρος Α. Πολίτης, ο οποίος υπενθύμισε τη ζωή και τις αρετές του.

Ο μπάρμπα Νίκος Κολλύρης γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το 1900. Έμεινε ορφανός από πατέρα σε ηλικία ενάμισυ έτους. Αυτό όμως δεν τον λύγισε, ποτέ δεν κιότεψε. Αγωνίστηκε, εργάστηκε σκληρά και απόκτησε όλα τα καλά της γης του στην Κουκουβίστα και προπαντός προσπάθησε και έδωσε στα παιδιά του όλα όσα αυτός στερήθηκε. Το θάρρος που είχε στη ζωή του ήταν σ' όλους γνωστό και η υπομονή, η επιμονή και η εργατικότητά του πασίγνωστη. Ποιός δεν θυμάται τις ώρες που ξόδευε στον Άι - Νικόλα σ' εκείνο το μοναδικό αμπέλι του Ν. Κολλύρη και ποιός δεν είχε δοκιμάσει το αξέχαστο κρασί του. Έζησε όλα τα δύσκολα χρόνια και τους τελευταίους πολέμους της πατρίδας μας. Πολέμησε στη Μικρά Ασία μαζί με το θρυλικό στρατηγό Πλαστήρα και έφθασε ως το

Σαγγάριο και το Εσκί Σεχίρ. Ύστερα πάλι έζησε όλη τη φρίκη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και ήταν ανάμεσα στους χωριανούς μας που πήραν οι Ιταλοί αιχμαλώτους στη Λειβαδιά και στη Θήβα.

Είχε την τύχη να έχει για σύντροφο της ζωής του τη σύζυγό του, την αξέχαστη και γεμάτη καλοσύνη, τη θειά Δημητρούλα και μαζί της άφησε πίσω παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα. Ο πρόσφατος θάνατος του μικρότερου γιού του Βασίλη τον κλόνισε πάρα πολύ και είχε σαν αποτέλεσμα την γρηγορότερη φθορά του.

Η ανάμνηση του μπάρμπα Νίκου θα είναι παντοτεινή για τα παιδιά του, τους φίλους και τους συγγενείς του που θα έχουν σαν παράδειγμα τη δική του θέληση και το δικό του θάρρος.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

— Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΑΝ. ΚΟΛΛΙΑΣ, που γεννήθηκε το 1909, πέθανε στις 3 Οχτώβρη 1986, μετά από τρίμηνη ασθένεια. Το Δελτίο μας συλλυπείται θερμά τους συγγενείς και φίλους του για την απώλεια.

— Στις 2 Οχτώβρη 1986 πέθανε ο ΘΟΔΩΡΟΣ ΙΩ. ΧΑΜΗΛΟΣ, που είχε γεννηθεί το 1892.

Ο Μπάρμπα Θόδωρος από μικρός έφυγε από το χωριό σε αναζήτηση καλύτερης μοίρας και πέτυχε να διορισθεί στο Υπουργείο Οικονομικών, όπου και υπηρέτησε επί σαράντα ολόκληρα χρόνια. Ήταν πράος και γλυκομίλητος, ευσυνείδητος και εργατικός και γι' αυτό είχε μόνο φίλους και κανέναν εχθρό. Στο πέρασμά του, παρά τα σκληρά πλήγματα που δέχτηκε απ' τη μοίρα, άφησε δείγματα καρτερικότητας και υπομονής. Έζησε μια ζωή ήσυχη και μετρημένη. Αποκατέστησε τα παιδιά του όσο καλύτερα μπορούσε και γι' αυτό καμάρωνε κι ευχαριστιόταν. Τα παιδιά του, σε εκτέλεση επιθυμίας του, μετέφεραν τη σορό του στο χωριό, όπου τον συνόδεψαν συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί.

Ο Μπάρμπα Θόδωρος έφυγε γελαστός όπως ήταν ο' όλη του τη ζωή και σε βαθιά γεράματα.

Ας είναι αιωνία του η μνήμη και ελαφρό το χώμα του χωριού που τον σκέπασε. Το Δελτίο μας συλλυπείται τους συγγενείς του για το θάνατό του.

— Ο ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ γεννήθηκε στην Κουκουβίστα στις 23 Ιανουαρίου 1931. Από το Μάη του 1951 εγκαταστάθηκε μόνιμα στο SEATTLE της πολιτείας WASHINGTON στις Η.Π.Α., παντρεύτηκε το 1956 την Παρασκευή (Βιβή), κόρη του συγχωριανού μας γιατρού Ηλία Κατσανιώτη. Από το γάμο απόκτησαν δύο κόρες, τη Γεωργία και τη Βασιλική. Εργάσθηκε πολύ σκληρά για 35 ολόκληρα χρόνια, δημιουργώντας αρκετή περιουσία. Έχοντας ολοκληρώσει τους στόχους του και ενώ ετοιμαζόταν να επιστρέψει στην Ελλάδα, πέθανε ξαφνικά στις 18 Οχτώβρη 1986.

Στην κηδεία του παραβρέθηκαν η οικογένειά του, τα αδέλφια του Κώστας (από την Ελλάδα), Οδυσσέας και Σοφία, ο ανηψιός του Νίκος Ματθαίου και πλήθος συγγενών και φίλων από το SEATTLE και τις γειτονικές πόλεις των Η.Π.Α. και του Καναδά.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της δεύτερης πατρίδας του και ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Το δελτίο μας, συμμετέχοντας στη θλίψη των συγγενών και οικείων του, εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

— Στις 4 Νοεμβρίου 1986, πέθανε και κηδεύτηκε στη Λιβαδειά, η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ, σε ηλικία 88 χρονών. Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά και τα εγγόνια της, κι ας είναι αιωνία η μνήμη της.

— Στις 12 Δεκεμβρίου 1986, πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, ο αγαπητός σε όλους ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΠΙΦΑΝΗΣ. Στην κηδεία του παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί του, συμπαραστεκόμενοι στην οικογένειά του. Η εφημερίδα μας συμμετέχοντας στη λύπη τους, εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια.

— Στις 13.12.86, πέθανε ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ (Τσαρτσάλης) και κηδεύτηκε στο χωριό. Το δελτίο μας συλλυπείται τους συγγενείς και φίλους του και εύχεται να είναι αιώνια η μνήμη του.

δωρηται συνδρομηται

Την αγάπη και το ξεχωριστό τους ενδιαφέρον για το Σύνδεσμό μας και το χωριό έδειξαν για μια ακόμα φορά αρκετοί συγχωριανοί και φίλοι με τις προσφορές τους στο Σύνδεσμο.

	Δρχ.
— Κολλύρης Ευθύμιος, στη μνήμη των γονέων του	1.000
— Κολλύρης Γεώργιος, στη μνήμη των γονέων του	1.000
— Πλατής Δημ. (τυπογράφος)	1.000
— Πασσαλής Ν. Ευθύμιος (Λαμία)	1.000
— Κυριαζής Κ. Γεώργιος	1.000
— Ματθαίου Γιάννης Δημητρίου	500
— Κουμούση Εύη (Ξυλόκαστρο)	500
— Παπανικολάου Γεώργιος Παν. (Λειβαδειά)	1.500
— Κυριαζής Βασίλης	5.000
— Πάσσαρης Μιχαήλ	5.000
— Ρωμαίου Δήμητρα	3.000
— Κωστούρος Γεώργιος (Λαμία)	1.000
— Πριοβόλου Γιούλα (Λαμία)	1.000
— Ποδάρας Ιωάννης Τριαντ.	10.000
— Ράπτης Αναστάσιος	1.000
— Τομαράς Παναγιώτης	2.000
— Ταρασίδου Γεωργία (Μητσάρα), στη μνήμη της μητέρας της Ευθυμίας Αυγερινού και του αδελφού της Παναγιώτη Αυγερινού	5.000
— Χαμηλός Ιωάννης και Κούλα Χαμηλού, στη μνήμη του πατέρα τους Θεοδώρου Χαμηλού	2.000
— Παπαδόπουλος Μιχάλης	2.000
— Χαμηλού Γαρυφαλλιά, στη μνήμη του συζύγου της Θεοδώρου	2.000
— Φερμάνογλου Νικόλαος και Μάρθα, στη μνήμη του πατέρα τους Θεοδώρου Χαμηλού	3.000
— Φερμάνογλου Γιώργος και Αγγελική, στη μνήμη του παππού τους Θεόδωρου Χαμηλού	2.000
— Κατσαρέλη Μαρία (Δανιήλ), στη μνήμη του συζύγου της Ηρακλή Κατσαρέλη, της μητέρας της Αικατερίνης Δανιήλ και του θείου της Δημητρίου Κόλλια	5.000
— Κυριαζής Δημήτριος (Καναδάς)	4.000
— Μπίκινης Χαράλαμπος, στη μνήμη των γονέων του	1.000
— Χαμηλός Ευθύμιος Παναγιώτη, στη μνήμη γονέων του	1.000
— Αυγερινός Νικόλαος Π., στη μνήμη της γιαγιάς του Αικατερίνης Νικ. Αυγερινού (Ζώγου)	1.000
— Τομαράς Γεώργιος του Ηλία (Λαμία)	500
— Κομνάκου Ντίνα (Τσοκά), στη μνήμη Θεοδώρου Χαμηλού	1.000
— Ράπτης Δημήτριος και Γιάννης του Στ.	2.000
— Γεωργίου Νάκος του Νικολάου	1.000
— Κόλλιας Αθανάσιος του Δήμου, στη μνήμη του πατέρα του	5.000
— Παπαταξιάρχης Παναγιώτης Ευθ.	500
— Κονταράτου Ευσταθία	500
— Μώρρη Αργυρώ	500
— Κόλλιας Κων)νος Νικ., στη μνήμη αδελφού του Ευθυμίου	4.000
— Μαρκούσης Γεώργιος	500
— Τούμπας Γεώργιος Νικ.	500
— Βασιλόπουλος Αριστομένης	500
— Τούμπα Παρασκευή Νικολ., στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου	1.000
— Κυριαζής Γεώργιος του Παναγιώτη, στη μνήμη των γονέων του και του αδελφού του Ευθυμίου, και του γαμπρού του Αθανασίου Γ. Τούμπα	1.000
— Τούμπας Θέμις	500
— Βάρσος Θεμιστοκλής	500
— Βάρσος Γεώργιος	500
— Τσάντε Ευσταθία	500
— Βάρσος Παναγιώτης	500
— Σιαφάκα Ελένη	1.000
— Πριόβολος Νικόλαος	500
— Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωάννη	500
— Μώρρης Ευθύμιος Παναγιώτη	500
— Νίκου Ασήμω, στη μνήμη του γιού της Δημήτρη	1.000
— Δανιήλ Βασίλειος Δημ.	500
— Μιμίνη Ζωή	800
— Κόλλιας Δημήτριος (Καλόγηρος), στη μνήμη αδελφού του Στέφανου	2.000
— Τούμπας Νικόλαος Ευθ.	1.000
— Τούμπας Λουκάς	600
— Μοσχονάς Σ. (Οπτικά)	1.000
— Μοσχολιός Γιάννης (Κασίφλια)	1.000
— Καλατζής Ιωάννης και Ελένη (Θεσ)κη)	1.000
— Αυγερινός Νικόλαος Χαραλ.	1.000
— Τσόχλας Τριαντάφυλλος, για αγορά στολών χορευτικού	1.000
— Χαμηλός Ιωάννης Θεοδώρου	1.000
— Τζαμτζή Παρασκευή, για αγορά στολών χορευτικού	500
— Μοσχολιός Ιωάννης (Πειραιά)	400
— Κόλλιας Κώστας Νικολάου	500
— Κολλύρης Γεώργιος Νικολάου	500
— Χαμηλός Βασίλειος και Κωστούλα, στη μνήμη γονέων τους Παναγιώτη και Ευαγγελίας	2.000
— Χαραλάμπους Οδυσσέας	600
— Κουτσουβέλης Πέτρος, στη μνήμη του πατέρα του Αντώνη	20 000
— Χαμηλός Κων. του Ιωάν. (φωτογρ.)	1.000
— Κληρονόμου Χρυσούλα	500
— Δανιήλ Νικόλαος του Δημ.	500
— Ευσταθίου Κοσμάς	500
— Λίτσου Βασιλική	1.000
— Κατσανιώτης Ηλίας (γιατρός), στη μνήμη του γαμπρού του Ευθυμίου Κόλλια	10.000

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΔΩΡΗΤΕΣ -

— Καραγιάννη Ανθή 2.000
— Χασιακού Φρόσω, στη μνήμη του συζύγου της Γρηγόρη 8.000
— Νισυραίου Άννα 500
— Παπανικολάου Παναγιώτης Παντελή .. 2.000
— Τομαράς Κων. του Γεωργίου 500
— Δανιήλ Περικλής του Ηλία 500
— Χαμηλός Γεώργιος Δημητρίου 500
— Κόλλιας Ευάγγελος Γεωργίου 500
— Πλατανιάς Γεώργιος του Αλεξαν. 500
— Δανιήλ Παναγιώτα του Περικλή 500
— Βασιλείου Νικόλαος 1.000
— Βασιλείου Ιωάννης Νικολάου 500
— Κολλύρης Νικόλαος του Γεωργίου 1.000
— Σφετσώρης Κων. Χαραλ. 1.500
— Δρόλιας Γεώργιος 600
— Λευκαδίτης Ιωάννης Γεωργίου 500
— Μουστάκα Παρασκευή, στη μνήμη του αδελφού της Γιάννη 2.000
— Κούγιαλη Αλεξάνδρα του Νικολάου, στη μνήμη του συζύγου της 4.500
— Κωστούρος Νικόλαος του Ιωάννου 500
— Ραπτόπουλος Ζαχαρίας 500
— Μπάνος Ευάγγελος (Μπουκουβάλα) ... 1.500
— Παπαδόπουλος Μιχαήλ, για στολές ... 1.000
— Αλεξίου Δήμητρα 500
— Μπουκουβάλας Γιάννης Δημ. 1.000
— Φίκας Περικλής 1.000
— Κουφός Γεώργιος του Λεωνίδα (Καριοφύλη 26 - 28 Γουδί), δι' ενίσχυση του συνδέσμου Καλοσκοπιτών (Αγ. Τριάς) και εις μνήμη των γονέων του Λεωνίδα - Βάγιας και του αδελφού του Αθανασίου 2.500
— Κουφού Χρυσούλα (Γουδί), δι' ενίσχυση του συνδέσμου Καλοσκοπιτών (Αγία Τριάς) και εις μνήμη των πεθερικών της Λεωνίδα - Βαγιάς, του κουνιάδου της Αθανασίου Κουφού, της μητέρας της Αικ. Αγ. Κωστούρου και της γιαγιάς της Χρυσούλας Κωστούρου 3.500
— Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγελή (Φωκίδος 28), δι' ενίσχυση του συνδέσμου Καλοσκοπιτών (Αγ. Τριάς), εις μνήμην των γονέων του Αγγελή - Αικατερίνης Κωστούρου. 4.000
— Κουφός Γιάννης του Λεωνίδα (Κηφισίας 286) δι' ενίσχυση του συνδέσμου Καλοσκοπιτών (Αγία Τριάς) εις μνήμην των γονέων του Λεωνίδα - Βάγιας, του αδελφού του Αθανασίου, ... 10.000
— Παναγιώτης Δημ. Χαμηλός (Καστέλια) 1.400

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ
(Γερανίου 7, Αθήνα)

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

—ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ—
ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 89, (πλ. Βικτωρίας)
Τηλ.: 88.32.291